

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVII.

„Gazeta” ieșe în fă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese ani
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătă:
Pe un an 40 franci, pe șese
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 5 franci.
Se primumără la tôte oficiile
postale din țară și din afară
și la dđ. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațione, piața mare.
Tergulul Inului Nr. 30 etagiul
I: pe un an 10 fl., pe șese
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în oasă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună esemplar 5 cr. v. a.
șeu 15 bani. Actiți abonamen-
tote căt și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 268.

Brașov, Mercuri-Joi, 8 (20) Decemvre

1894.

Procesul de pressă al „Zastavei”.

(Raportul special.)

Seghedin, 17 Decemvre 1894.

În fuga condeiului viu a vâ
schița decursului importantului pro-
ces, ce s'a desfășurat adă aici în
aintea curții cu jurați. Acusatul a fost
redactorul responsabil al fôiei
radicale sârbesci „Zastava” Milan
Popoviciu pentru un articol publicat
în numita fôia sub pseudonimul
„Alliance” din incidentul pertractă-
rii Memorandului.

Tribunalul s'a constituit la
9 1/2 a. m. Acușatiunea o susține
procurorul Dobbak. Apărătorii Corio-
lanu Brediceanu din Lugos și dis-
tinsul naționalist slovac Dr. Mi-
loș Stefanovici.

Președintele Musko a respins
pe unul dintre apărători pe mo-
tiv, că paragraful procedurii de
pressă prevede pentru o persoană acu-
sată numai un apărător și nu mai
mult. În urma acăsta, d-l C. Bre-
diceanu s'a vădută silită a renunța
la apărare.

La procedura de dovedire, acu-
satul a declarat, că nu el a scris
articolul incriminat, că nu știe
cine e autorul, dăr că ia răspun-
derea pentru el. Declară apoi, că
ascultându traducerea maghiară a
articolului incriminat, află că tra-
ducerea maghiară nu e corectă.

Articolul incriminat al „Zas-
tavei” e de următorul cuprins:

Golgota naționalităților.

Motto: Țăr dirigătorul a dîșu: „Dăr
ce rêu a făcut?” Țăr ei mai
tare strigau: „Să se restig-
nescă!”

(Matei XXVII, 22, 23.)

Țăr Pilat a dîșu lor: „Dăr ce
rêu a făcut?” Țăr ei mai
vêrtos strigau: „Răstig-
nescă-l pe el!”

(Marcu XV, 14.)

În patria noastră se frânge în două
laturi.

În Budapesta vreau, împotriva voi-
ței majorității populațiilor, să ne în-
carce în spate cu de-asa reformele poli-
tice bisericesci, pentru ca să ștergă pe
cât se pôte mai în grabă naționalitățile
nemaghiare de pe fața pământului, Țăr în
Ardeal, în orașul Clușiu, aceste naționa-
lități sunt aședate pe banca acusaților.
Da, naționalitățile șed pe ea, căci ceea
ce se petrece acolo, lucrul pentru care
stă înaintea justiției întregul comitetul na-
țional-românesc, care reprezintă întregul
poporul românesc, — ne privește pe toți
nemaghiarii deopotrivă; noi deopotrivă cu
ei simțim loviturile; situația lor este
identică cu a noastră; drepturile lor sunt
drepturile noastre; necasurile lor ale no-
stre necasuri.

Pe când în Budapesta decurge lupta
parlamentară, care la cea mai rea întâm-
plare pôte să se sfîrșească cu pierderea u-
nor drepturi importante șeu cu schim-
barea ministerială, ba și a întregul regi-
mului: pe atunci în Clușiu Nemaghiarii
stau piept la piept cu Maghiarii, ceea
ce pôte duce la neorândueli între ce-
tățeni.

Pentru-ce este acusatul poporul ro-
mânesc? Ce rêu făptuit-au naționalitățile
nemaghiare spre a fi tratate astfel?

La aceste întrebări, Maghiarii rês-
pund întocmai ca cei din Evangeliă:
„Răstignesca-l!”

Veți, suntem vinovați, că trăim pe
lumea acăsta, și că voim să trăim și mai
departe.

„Ce rêu a făcut el?”

La acăsta întrebare voim să rês-
pundem noi aci. Românii sunt acusați din
causa așa dîșului „Memorand”. Și ce este
acăst „Memorand”?

Urmăz ună estrasă de trei co-
lone din „Memorand”, apoi artico-
lul se termină așa:

Din cele de mai sus se vede, că
totă ceea ce Românii au dîșu despre sine,
ceea-ce căutau să dobândescă, ne privește
totă atăt de bine și pe noi, Țăr în „Me-
morand” ei au spus-o clar, că și Slavii,
prin urmare și noi Sârbii și Slovacii, ne
aflăm în aceeași stare nesuferită, nedreptă,

nefrecă, în stare de asuprire, așa încât
causa Românilor e totă atăt de bine și
a noastră cauză.

Țăr nici în țera noastră proprie nu
ne este iertat să ne rugăm, să ne espu-
nă mișeriile? Voeseți Țăr să ne închidă
drumul, care duce spre mai bine, spre trep-
tele tronului?

Țăr pentru acăsta trebuie să fi dus
pe banca acusaților?

Judele întrebă: „Ce rêu a făcut
el?”

Ei rêspond: „Răstignesca-l!”

De aceea poporul românesc i-a
dat numele „Golgota”.

Țăr de ce dîș durăză deja pertractarea,
timp de de ce dîș bată tôte inimile româ-
nesci în nesiguranță, și cu ele bată inimile
sârbesci și slovacesci; întregă Europa, tôte
lumea civilizată își ține ochii așintiți spre
acăst loc de justiție ciudată, la acăstă
stranie privesce.

Toți se întrebă: „care va fi sfîr-
șitul?”

Negura necunoscutului acopere încă
rêsponsul, dăr totuși atăta este sigur,
șeu se va dovedi, că în acăstă țera mai
este ună firă de rață de nădejde și de
libertate pentru Nemaghiari, așa că acu-
sații vor fi achitați; șeu se va sfîrși cu
condamnare, și atunci ar însemna mânji-
rea justiției, pedepsirea adevărului, biciul
pe libertate, rușinea acupitorilor, — sfîr-
șitul actualului regim acigător.

Și într'un cas și într'altul naționa-
litățile nemaghiare se vor întorce dela
„Golgota” biritorii cu sigură perspectivă
într'un viitor apropiat mai bun, mai
frumos într'întocmirea în curând și
mai fericită a stărilor acăstei țeri, întoc-
mire basată pe adevăr, dreptate, egală
îndreptățire.

Și li-a dîșu lor: „Că așa este scris,
și așa trebuia să pătîmescă!” (Luca,
XXIV, 46.)

După ce s'a finit procedura de
dovedire, procurorul și-a ținut re-
chisitorul. El a atacat vehement
pe acusat și la fine a cerut ver-
dict unanim de condamnare.

După rechisitorul procurorului

a urmat strălucita apărare a d-lui
Stefanovici, care a durat aproape două
Țăr. Apărarea a fost ținută într'un
ton demn și sprijinită de cele mai
puternice argumente.

„Cu tôte acăstea juriul a adus
în unanimitate verdictul de condam-
nare, Țăr tribunalul pe baza acăsta
a publicat târziu după amădi sen-
tința, despre care Țăr fost înștiin-
țat prin telegraf, și care prin ri-
gorea ei a produs mare conster-
nare.

Situația în Ungaria.

Situația din Ungaria continuă a fi
râu incurcată, cu tôte sancționarea refor-
melor bisericesci. Oficișele unguresci își
dau tôte silința să prezente lucrurile într'o
lumină mai favorabilă pentru Wekerle.

„Pol. Corr” dîșe următoarele:

„În circulația scirilor despre crîșă a
venit și versiunea, că regele ar veni în-
curând la Budapesta; acăsta nu e adevă-
rat. Călătoria Majestății Sale la Budapesta
actualmente nu e nici în plan. Ministrul-
președinte Wekerle va merge în dîșele proxi-
me la Viena, unde regele îl va primi în audiență.
E evident, că cu privilegiul acăsta vor
veni în discușiune afacerile curente și si-
tuațiunea. Nime nu pôte ști, că ce s'a în-
timplat până acum și ce se va întâmpla
între rege și ministru-președinte. Combi-
națiunile referitor la acăstea sunt indis-
crete, și tactul impune, că trebuie să ne
reținem dela combinațiun, că Țăr veni-va
crîșă de cabinet, la care de jos nu se dă
nici o cauză? Domnitorul își pôte alege li-
beră pe consilierii săi, și dăcă — fiă din ori-
ce cauză — va detrage cui-va încrederea,
la acăsta are drept deplin. De altă parte,
în tôte lumea e lucru cunoscut, că dom-
nitorul, în virtutea deosebitelor sale sen-
timente constituționale, nici odată nu trece
cu atențiunea pe factorii parlamentari consti-
tuționali”.

„Magyar Hirlap” aduce scirea, că le-
gile bisericesci s'au depus sub Nr. 18 De-
cemvre n. în archiva regnicolară. Așa dăr

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Importanța morală a poeziei și misiunea ei în dîșele noastre.

De M. Strajanu.

(Fine).

Dăr dăcă știința este în adevăr ini-
mică poeziei în acăst înțeles, ea este,
cum dîșea d-na de Staël, asemenea săgeți-
lor lui Telef, cari vindeau singure ra-
nele, ce le făc. Și menționatul cor al
spiritelor din tragedia lui Goethe, prin care
vorbește însuși glasul omenirii, totă lui
Faust, totă științei reclamă remediul pen-
tru marea pierdere.

„Puternic fiu al pământului, mai
pomposă zidesce-o Țăr (lumea); în sinul
tău o zidesce! Incepe o nouă viață cu simț
luminat, și noue cântece vor rêsuna.”

Îns acăstă reconstruire a lumii mo-
rale o pôte face numai știința complectată
prin filosofă și poezia.

Sunt două moduri de vedere și de
cunoșcere: unul esterior, propriu astro-

nomiei, fizicii, chimiei, fiziologiei și tutu-
ror științelor întemeiate pe percepțiunea
simțurilor din afară; și altul interior,
propriu filosofiei cu deosebite ei ramifi-
cațiuni, întemeiate pe percepțiunea simțului
interior șeu a conștiinței.

Acăste două moduri de vedere, numai
împună ne pot da cunoștința deplină a
lucrurilor și a vieții.

Până astăzi pare că s'a ținut prea
puțin sêmă de drepta cumpănă între ob-
servațiunea esteriă și cea interioră, între
știință și conștiință, și între metoda ana-
litică și sintetică în esaminarea lucrurilor.
Și știința, care se mărginesce numai la ob-
servațiunea esteriă și la analiza mecanică
a fenomenelor, ne lasă nemulțumiți, pen-
tru că-i lipsese partea cea mai însem-
nată.

Percepțiunea din afară nu pôte explica
fenomenele naturii fizice și cel mult ale
vieții plantelor și animalelor neraționale.
Analiza mișcării moleculare a nervilor nu
pôte face să înțelegem, cum prin contac-
tul cu lumea din afară se nasu impresi-
unile, cari în focarul creierului omenesc

devin originea sentimentelor și cugetă-
rilor, îns nu ne pôte spune nimic despre
natura morală a omului.

Dăr, să ne grăbim a o recunoșce,
nici nu este acăsta pretențiunea științelor
dîșe pozitive, și nedreptă este acuzarea, ce
li-se face în acăstă privință. Teoria evolu-
țiunii, teoria luptei pentru existență, a ere-
dității fiziologice, a selecțiunii naturale,
teorii ridicate la valorea de legi ale na-
turei prin studiile naturalistilor, cu Dar-
win în frunte, teoriile chimiștilor despre
combinația și transformarea elementelor,
ale fiziologilor despre funcțiunile orga-
nismului, tôte acăstea ne esplică originea
sistemelor solare, originea și dezvoltarea
vieții pe cutare planetă, și legile naturii
omenesci, în ceea ce ea are comun cu
plantele și animalele; nu pretind îns a
ne esplică și legile morale.

Acăste se întemeiază în adevăr pe
legile naturii fizice și animale, ca o con-
tinuare și perfecționare a lor; îns sunt
deosebite și țin de domeniul științelor
morale și filosofice.

Totă pe observațiune și experiență

se întemeiază și științele filosofice. Basa
lor sunt datele științelor pozitive. Îns
percepțiunea interioră, care este punctul
de plecare al analizei lor, și metoda lor
sintetică duc la rezultate foarte deose-
bite de acelea, pe cari ni-le dă analiza știin-
țelor pozitive, plecând dela percepțiunea es-
teriă. Și este o rătăcire a reduce întregă
viața omenescă la animalitate și a inter-
preta fenomenele ei numai prin boldurile,
cari conduc viața animalelor, cum făc
poetii și romanțierii naturalisti de astăzi.
Acăsta esplică până la un grad pesimis-
mul literaturii contemporane realiste și
influența ei demoralizătoare.

Este deci de mare însemnătate rolul
filosofiei în esplicarea fenomenelor morale
și chiar ale naturii fizice. Plecând dela
datele experienței esteriore, filosofia este
chiamată a le completa și a ne da astfel
adeverata știință.

Apoi știința numai sub forma fru-
mă și plăcută a poeziei și sub suflarea
ei învietoare câștigă deplină sa valoare și o
putere neînvinșă asupra spiritelor și a
conștiinței, numai cu ajutorul ei pôte

ună an după această dată legile vor fi puse în practică.

„Neue Freie Presse“ dăce, că în Viena s'a lătit scirea despre dimisia ministerului maghiar și că însuși Wekerle ar fi prezentat monarhului, în persoană, dimisia. Fôia vieneză însă desminte această scire și adaugă, că Wekerle va merge la Viena Joi sau Vineri.

Foile ruseesci încă se ocupă cu criza din Budapesta. „Novoje Wremje“ scrie, că guvernul Wekerle trebuie să cadă, căci și-a atras odiul tuturor: *monarhul, catolicul, naționalitățile, ba chiar și partida independentă nu-lă potă suferi.*

„Moskovskija Vjedomosti“ constată, că cercurile curții din Viena vor să face sfârșit regimului partidei liberale.

Altă răspuns.

Sub titlul „Un răspuns“ ne surprinde „Tribuna“ de Marți 6 (18) Decembrie a. c. cu o descoperire, ce dăce, că a făcut o persoană, care-i comunică textul telegrammei, pe care, la întrebarea noastră, ni-a fost adresat o părintele Dr. V. Lucaciu.

Cu acest text cred că cei dela „Tribuna“ a ne fi prins cu minciuna.

Noi le-am fost dîșu, că decă, cum pretindeau, cunoscu acea telegramă mai bine decât noi, de ce nu publică textul ei, ca să ne dea de minciună?

De astă dată s'au hotărît să ne facă și nouă o plăcere și au publicat textul, cum li-s'a făcut lor cunoscut, bucurându-se, că prin această publicare li-a succes a ne da de minciună.

Noi, la rândul nostru, nu le putem face plăcere de a-i lăsa în această credință, din simpla cauză, că *textul ce-lă comunică ei nu este conform cu textul telegrammei originale, ce am primit noi dela Seghedin.*

Textul telegrammei, produs de „Tribuna“ este următorul:

„Esenta esactă. Forma nu, Dreptatea nu reflectez. „Gazeta“ deplângem“ ne mângâiați“.

În telegrama originală, ce-o avem noi în mână, lipsesc cu totul un cuvânt, ce s'a vîrit în textul produs de „Tribuna“, și astel telegrama capătă un înțeles cu totul contrar, înțeles ce i-l'am dat și am trebuit să i-lă dăm noi.

Find-că însă „Tribuna“ prezintă lucrul așa, ca și când noi, ca nise păcătoși cu rea conștiință, am fi așteptat cu grăză „verdictul din închisore“, seu, cum mai dăce ea, „vorba popii Lucaciu“ și ne-am fi

simțit greu loviți de ea, așa că am fi căutat să-i falsificăm înțelesul, vom publica mai întâi textul telegrammei, ce am adresat o noi părintelui Lucaciu, la Seghedin. Elu este următorul:

„Interviewul tău din „Tribuna“ de ieri este, privitor „Gazeta“, adevărat ori nu? Rogă răspunde categoric“.

La aceta întrebare ni-a răspuns părintele Lucaciu prin telegrama originală, ce-o avem în mână și care corespunde întocmai cu următorul duplicat oficial, ce l'am scos astăzi dela oficiul telegrafic din loc pentru constatarea autenticității:

(Duplicat)
Seghedin Nr 1588, clasa p. cuvinte 14, 10/12, 3 ore 30 min. d. a.
Dr. Aurel Mureșianu, Brașov.
Esenta esact. Forma Dreptatea nu reflectez Gazeta deplangem nemangaiati.

Pentru autenticitatea duplicatului:
Schmidt Mihály m. p. L. S.
funcionar superior de postă și telegraf.

Am numărat cuvintele și n'a lipsit nici unul, din cele 14 indicate pe telegramă nici un cuvânt n'a fost diformat, ceea ce s'a constatat și dela oficiu. În urma aceta, avînd înaintea ochilor întrebarea noastră și persoana, care ni-a răspuns la ea, noi am interpretat telegrama părintelui Lucaciu așa:

„Esenta esactă. Formă „Dreptatea“, nu reflectez „Gazeta“. Deplângem nemangâiați!“

Am înțeles dera, că esenta interviewului în genere, e esactă. Mai departe că dl Lucaciu, la rugarea noastră de a ne răspunde categoric, decă a dîșu despre „Gazeta“, ceea ce s'a scris în „Tribuna“ a voit să ne comunice, că a reflectat la „Dreptatea“, în ce privește forma procederei, dera la „Gazeta“, n'a reflectat și în fine că cu toții, cei din închisore, „deplâng nemangâiați“ neînțelegerile ivite și frământările reimprospătate în sinul partidului.

Nu ni-am temut de vorba părintelui Lucaciu, dovadă că am cerut răspuns categoric, dera am voit să constatăm, decă cu dreptu ori cu nedreptu dîșul este amestecat în tristele certe produse de uneltirile unor omeni fără de conștiința responsabilității față cu cauza noastră cea mare națională, că ni-am putut crede nici un moment și nici adă nu credem, că părintele Lucaciu preferă mai bine a fi martirul „tribunei“ decât martirul tuturor Românilor doritori de o soite mai bună.

Secretul epis olar la noi.

„Pester Lloyd“ de Sâmbătă scrie sub titlul „rafinement român“ următoarele:

„Acele foi române, cari au fost oprite de a intra în Ungaria, au încercat la început a se furișa în țera prin schimbarea titlului lor, până când s'a descoperit aceta, și oprirea s'a estins și asupra noului titlu. În timpul mai nou se fac încercări de a trimite sub cuvertă aceste foi oprite, din care cauză ministrul de interne s'a adresat la ministrul de comerț, ca să ia dispozițiile de lipsă.

Ministrul de comerț Bela Lukács a dat, în urma aceta, — cum anunță o corespondență locală — *avisu la toate oficiile postale, ca să fiă cu atenție față cu asemenea scrisori, ce, după locul de unde sunt expedate seu după persoana la care sunt adresate, li-se par suspecte, să le inhibeze și, fiind de față primarul și adresatul, să se deschidă.* Decă în adevăr s'ar afla în cuvertă un diar oprit, acesta se se nimicească; decă adresatul nu se prezintă la invitare, și în cuvertă se constată, că n'a fost un diar, cuprinsul celalaltu al scrisorii se retrimite adresantului. Decisul ministerial adaugă însă îndrumarea, ca în toate ca-urile de felulu acesta să se procedă cu discrețiunea necesară“.

Măsura aceta, care întrece chiar și măsurile cele mai volnice și despotice din statele polițienesci, este cu atât mai revoltătoare, cu câtă lăsându în voia funcționarilor dela postă, ca ei să judece, decă persoana ce primesce o scrisore li-se pare suspectă, ori nu, și făcendu ast-fel atîrătoru secretul epistolaru dela bunul placu al unor funcționari, se deschid ast-fel porțile celui mai mârșavu spionajiu. De violarea libertății cetățenesci și a constituțiunei, ce-o involvă aceta draconică măsură, nici că mai vorbim.

Dera să lăsăm pentru astăzi să urmeze aici comentariul, ce-lă face comunicatului din „Pester Lloyd“ fôia locală germană „Kronstädter Zeitung“. Ea dăce:

Așa-dera după ucazul de mai sus mama nu mai pôte scrie fiului ei, bărbatul soției sale liber și francu, avîndu iucrederea, că se respectă secretul epistolaru, căci toți sunt supuși controlului și liberului arbitriu a funcționarului de postă reg. ung. seu a unui altu hârbaru (Schnüffler) reg. ung.

Pressa maghiară și jidano-germană se provoacă mereu la libertatea noastră multă lăudată; o astfel de arbitraritate și volnicie însă, cum se exprimă în ucazul de mai sus, esisă totuși numai și numai în Rusia. Este în generalu cunoscutu, că „agitatorii“ români se asupresc prin măsuri de forță și de volnicie, pe când agitatorii străini de soiulu celu mai rău, ca dl Ko-

ssuth Ferencz, cari stăruesc fâțu să restorne legile fundamentale de stat existente, sunt cruțați și răsfățați. Și aceste măsuri de forță și de violență se întemează tocmai pe aceea, că în Ungaria esisă două feluri de libertate și două feluri de dreptu: una pentru stăpâni țerii și alta, cu totul diferită, pentru ceilalți cetățeni de mână a doua a liberei Ungarii. Cum-că însă acum e vorba să se supună și secretele private ale fî-cărui cetățen controlului ori-cărui hârbaru și cotelitoru de postă reg. ung., aceta este mai multă, decât medievală și o demnă ilustrație a nerușinatului abusu, ce se face cu frasa despre libertatea ungurească.

SCRIRILE PILEI.

— 6 (18) Decembrie.

Un oșpe plăcut. D-na Henrietta Sihleanu, conducătorea societății domnișorelor din Bucuresc, întorcendu-se dela Sibiu, s'a oprit și în orașul nostru. La gară a fost primită de un număr însemnat de dame și domnișore, cari au întâmpinat-o cu cuvinte căldurose și oferindu-i un buchetu. Dera gară însoțită de un șir de peste 20 trăsuri, a fost condusă în casele ospitale ale D-lui M. Stănescu. De sera se va arangia o cină comună în onorea iubitelui oșpe. Scopul venirei D-nei Sihleanu este luarea în primire a obiectelor colectate pentru loteria, ce se va arangia în Bucuresc în favorea condamnatilor nostri.

Dr. Rațiu despoiat de praxa advocațională. Cetim în „Kolozsvár“ dela 18 l. c., că camera advocațională din Sibiu aduce la cunoștință, că Curia din Budapesta a suspendat dreptul la praxa advocațională a d-lui Dr. I. Rațiu, pe timpul câtă durează pedepsa, ce i s'a dictat în procesul Memorandului.

„Telefon pe pământul Valahilor“. Din Deva i-se scrie, sub titlul de mai sus, lui „Magyar Hirlap“, că la 16 l. c. s'au finit lucrările instalării de linii telefonice în cinci comitate din Ardelu locuite de Români: Coșocna, Turda-Arieșu, Alba-inferioră, Târnava-mică și Uniadóra. Aprupe toate comunele mai mari din aceste comitate sunt legate cu linii telefonice, așa că organele administrației unguresc pot comunica între ele în timp de cinci minute. În comitatul Turda-Arieșu sunt conduse linii telefonice prin localitățile: Turda, Trascău, Jara de jos, Vințulu de sus, Cămpeni și Murășu-Ludoșiu. În Alba-inferioră prin localitățile: Aiud, Blășiu, Alba-Julia, Conda, Vințulu de jos, Șiardu, Ighiu, Abrud, Roșia de munte, Orăștie și Uiora. În Târnava-mică prin localitățile: Dicio-St.-Martinu, Iernutu, Mediașu, Elisabetopole și Husășu. În Uniadóra prin localitățile: Deva, Baia de Crișu, Bradu, Iliă Mureșianu, Huedin, Pui, Hategu, Petroșeni, Geoagiulu de jos. Se vede dera, că comunele curat române au primit mai multă sarma telefonică. Stațiile telefonice sunt puse la dispoziția viceșpanilor, primarilor orașenesc, solgăbiraelor și căpitanilor de poliție. Fôia ungurească dăce, că acum maghiarimea, imprăsciată printre „Valahi“, e mai sigură în lipsa puterii armate.

Procesul pentru „calumniă“ al părintelui Lucaciu. Foile unguresc aduce scirea, că procurorul suprem din Budapesta a respins recursul tribunalului din Sătmăr contra hotărîrii tablei gesei din Dobrișin, care din motiv de cestiune a limbei a nulificat sentința tribunalului și l'a îndrumat la o nouă pertractare a procesului părintelui Lucaciu. Dîna noiei pertractări nu este încă fixată.

Wekerle și ordinul St.-lui Stefan. „Magyarország“ aduce curioasă scire, că în cercurile politice din Budapesta s'a lătit vestea, că Wekerle ar fi aplecat să rămână în postul seu, decă monarhul îl va decora cu marea cruce a ordinului St.-lui Stefan.

vindeca ranele, ce le face. Și vice-versa, poezia și artele, numai inspirate de adevărata sciință pot implini golul rămas de credințele și tradițiunile metafisice de altă dată, numai împreună pot mulțami aspirațiunea cătră ideal și setea iubirii nemărginite, proprie firei omenesc.

Prin ele, geniul omenirii va afla o nouă cale cătră ideal, și precum a divinizat odinioară natura și a insuflat puterea de viață norilor, vînturilor, luminei și marelor idealuri ale religiunilor, așa va crea o nouă lume pe ruinele celei vechi. Și aceta creațiune va fi cu atât mai frumoasă, cu câtă autorii ei primesc de astăzi vîlul poeziei din mână adevărului, — cum dăce poetulu, — vîl țeșut din parfumulu dimineței și din lumina sôrelui. Și nimic nu pôte lipsi fericitului, care primesce acestu dar cu sufletulu liniștit.

Adevărulu sciinței și filosofiei moderne, pare un echo depărtat al acelei cugetări, care sub cerulu luminos al Orientulu începuse a încolți în mintea încă virgină și liberă a omenirii, în dimineța vieții sale; însă un echo cu atât mai pu-

terniu și mai lămurit, cu câtă elu se reproduce în mintea aceleiași omeniri ajunse la maturitate, în strănepoții Arianilor, cari și astăzi se află în fruntea civilizațiunei. Și acestu adevăr, atât de dureros, privit din punctulu de vedere al tradițiunilor trecute, infiltrate de suflarea egoismului, cuprinde în sine o nouă vîna de poezie, cu atât mai generoasă și mai împăciuitoare, decât toate ficțiunile poetice ale trecutulu, cu câtă este mai adevărată. Însă numai artiștii și poeții sciu capta isvôrele acestei nouă poezii indicate de sciință, numai ei îi pot ridica templulu, care să fiă un nou liman de mântuire, și îi pot da consfințirea, ca să fiă pentru toți isvoru de apă via.

Aceta e astăzi misiunea cea mai înaltă a poeziei. În mijloculu furtunei cum dăce unul din poeții noștri,

„Poetul este sol de bine; elu este Preotul alesu
Er nu un sceptic trist și rece, un gânditoru neînțelesu
Menit zadarnic să deslege înfruntele
[...]

Elu e trimisulu mîngăerii, când vin moarte
[mentele supreme;
E porumba vestitoare, ce peste ape a
[sburat,
Și chivotulu în peire, aduce crînga de
[uscată!

Cea mai frumoasă chiamare a lui, este astăzi, cum dăce distinsulu poet Vlahuță, ca

„Din florile vieții să alegă și s'adune,
În neperitorulu fagur, adevăr și n'țelep-
[ciune!
Unde ni-să entusiaștii, visătorii, trubadurii,
Să ne cânte rostulu lumii și splendorile
[naturei?
Unde ni-s semănătorii, generoșele cuvinte,
Magii ocrotiți de stele, mergătorii înainte,
Sub credințele sfărmate și sub pravilele
[șterse,
Ingropându vechia durere, cu alu lor
[cîntec să reverse
Peste inimile noastre mîngăere și iubire;
Și cuvîntulu lor profeticu, inspiratu lor
[privire,
Valurile de 'ntunericu despiciându-le în
[două,
Splendidă 'naintea noastră, să ne-arate o
[lume nouă!“

Fuga lui Giolitti. Mare senzația produsă în Roma dispariția fostului ministru italian *Giolitti*, implicat în scandalul „Bancei Romane”. O scire telegrafică din Roma anunță, că *Giolitti* a dispărut în vesele din Roma, și se pare, că el a luat drumul către Berlin. Fuga aceasta motivată cu procesul, ce i s'a intenționat în afacerea „Bancei Romane”.

—o—
Scoterea din circulație a banilor vechi. Ministrul unghuresc de finanțe a cunoscut, că ou sfârșitul anului acesta (31 Decembrie st. n.), banii de aramă de 4 cr. și bănuțele de argint de câte 2 cr. vor fi scoase din circulație. În decursul anului viitor vor mai fi primiți acești bani numai la casele publice ale statului. Locuitorilor dela sate aleși le atragem atenția asupra acestei împrejurări, pentru ca cei ce au bani de această, să grabescă a-i schimba la finea lunii acesteia (după stilul nou), ca să nu rămână în urmă de pagubă.

Sedința comitetului fondatorilor „Dreptatea” — după cum cetim în „Dreptatea” la 6 (18) Decembrie — s'a ținut la Dumbrăvea, sub presiunea D-lui Alexandru *Mocsonyi*, luând parte următorii domni: *Zeno Mocsonyi*, *Titu Hatégü*, *Lengyel Márton*, *Dr. George Vuia*, *Elie Lengerü*, *Dr. P. Corneanu*, *Dr. Aurel Nott*, *Pavel Rotariu*, *Emanuil Ungarianu*, *Hansa*, *Ilie Curescu*, *Ioan Ionașu*, *Traian Putici*, *George Crăciunescu*, *Dr. Traian Tegele*, *George Lazarü*, *Dr. Petru Barbu*, *George Dobrinu*, *Aurel Drăganu*, *Ioan Ciuiu*, *Dr. Lazarü Șimonu*, *Dr. Aurel Șimonu*, *Dr. Valeriu Branisce* și *Dr. George Șimonu*, ca notar.

Ordinea zilei a fost: 1) Raportul administrativ financiar al delegatului comitetului; 2) Ținuta dijarului „Dreptatea” în actuala situație politică; 3) Dispoziții, ce sunt de luat față de comitarea pertractare finală în procesele introduse contra dijarului „Dreptatea”; 4) Raportul comitetului a luat în unanimitate următoarele concluzii: 1) Raportul administrativ financiar al delegatului Pavelu Șimonu se ia la cunoștință și după unele modificări se aprobă; 2) Ținuta dijarului „Dreptatea” se aprobă necondiționat; 3) Biroul comitetului este îndrumat să iee toate dispozițiile necesare în privința proceselor introduse.

Din camera română.

Deciziune privitoare la cestiunea națională în discursul ministrului *T. Măiorescu*.

În ședința dela 3 Decembrie v. Camerei române, d-lu *Titu Măiorescu* luând cuvântul, a discurs privitor la cestiunea națională următoarele:

Cu ocazia discuției asupra proiectului de răspuns la Mesagiul, s'au adus în discuție multe și grele acușări în cestiunea națională. Aceste acușări însă s'au adus și anul trecut, și fiindcă pe partea aceeași Cameră a aprobată a trecut modul de vedere al guvernului în această cestiune, și fiindcă pe de altă parte părerea guvernului nu s'au schimbat de loc, în dreptul eram noi, comitetul de răspuns, să vorbim de rapoarte între noi și străinătate.

Der, în această cestiune a intervenit elementul nou: d-lu *Sturdza* a trimis un scrisor dijarului „Pester Lloyd”, în care se vorbește patriotic din punctul de vedere al Ungurilor, în care scrisor se vorbește de învinuirea de irredentistă, învinuire pe care nu noi i-am adus-o, și în care scrisor spune cu totul altceva decât ni-a spus aci un orator liberal.

Ședința d-lui *Sturdza* este așa de bine înțelesă, încât dijarul maghiar îi face documente.

Alături, pe când vorbea d-lu *Filipescu*, un orator liberal l'a întrebat, să exprime părerea sale proprie și pe ale guvernului, fiind într-o parte

esențială a lui delegațiunea majorității, și care membru din majoritate poate, când crede că e bine, să retragă guvernului, în ce-l privește delegațiunea, adică încrederea ce-i acordase. Der, în cestiunile esteriore, în cestiunile delicate, numai ministrul de externe are dreptul să vorbească. Acesta și ca cestiune de interes pentru țară și ca cestiune de disciplină. Din acest punct de vedere recunosc, că partidul liberal este mai bine organizat, decât al nostru — cu toate că nu aprobă o disciplină, care nu permite deputatului să cugete.

Prin urmare, la întrebarea minorității, dacă primim recomandatiunea, ce ni-a făcut d-lu *Filipescu*, răspund: nu primim, pentru că în această cestiune nu primim să aibă cuvântul alt-cineva, decât d-lu ministru de externe în al cărui patriotism avem absolută încredere...

La fine vorbindu ministrul-președinte *Lascarü Catargiu*, discușiunea asupra răspunsului la Mesagiul tronului s'a încheiat și s'a făcut votarea. Votați 115. Pentru au votat 80, contra 35. Proiectul de adresă a fost primit cu o majoritate de 45 voturi.

Declarațiune.

În mai multe diare din Budapesta se publicase scirea, că în contra directorului băncii din Elisabetopole *Veiler J. S.* și a casarului ei s'a porinit cercetare penală pentru înșelătorie și defraudare. Scirea aceasta am reprodus-o și în nr. 134 din a. c. alu „Gazetei Transilvaniei”, ce apare sub redacțiunea mea, der parte interpretarea greșită în nota „Gazetei”, parte împrejurarea, că textul original a fost înțeles în mod greșit, au adus cu sine, că acestei sciri, ce se referea la institutul de credit din suburbiul Budapestei numit Elisabetopole, i s'a dat înțelesul, ca și cum s'ar referi la institutul de credit din Elisabetopole, în Ardeal.

Deoarece directorul institutului din urmă, d-lu deputat dijar *Dr. Issekutz Gyözö*, împreună cu întreaga direcțiune, a înaintat contra dijarului, ce-lu redactez, acușări pentru calunniă, în urma căreia se și fixase pertractarea finală înaintea judecătorei de presă din Clușiu pe ziua de 18 Decembrie n. c., m'am prezentat în persoană la direcțiunea numitei bănci, ce fără temeii a fost ofensată, pentru ca să se retragă procesul de presă intentat în urma acestei regretabile erori, în care am fost indus.

În urma procederei în mod cavaleresc a direcțiunii, imi țin și eu la rândul meu de-o datoriă leală a declara, că m'am convins atăt că am fost dus în rătăcire, cum și despre faptul, că institutul de credit din Elisabetopole (în Ardeal) atăt în ce privește situațiunea sa materială, cât și în privința conducerii, este cu totul corect, solid, nici o plângere contra lui nu s'a ivit și de aceea imi exprim adâncul și sincerul regret pentru atacul, ce din rătăcire i s'a făcut în foia redactată de mine*).

Elisabetopole, 15 Dec. 1894.

Stefanü Câmpianu, *Gregoriu Maiorü*,
Lengyel Márton, Redactorul resp. alu
ca martori. „Gaz. Trans.”.

Corespondența „Gaz. Trans.”.

Băsesci (Sălagiu), 12 Decembrie 1894.

În 10 Dec. n. c., s'a ținut în cercul notarial al Băsescoilor a doua alegere de notar de cerc. Concurenți au fost 12 inși, între cari și 3 Români, anume *Vas. Nireșianu*, *Nic. Catouțu* și *Ionu Radu*, un bărbat foarte inteligent și brav, care pe lângă diploma de notar, posedă examenul de maturitate și alte testimonii emise, așa că dintre toți concurenții densusul a avut cele mai bune documente.

Der înzadară. Fisalgăbirul din Cehul Silvaniei cu numele *Kis Laszlo* n'a voit să pună în candidația nici un Românu, deși acesta este un cerc curat

*) Revocarea de fapt a acușării din partea direcțiunii băncii dela Elisabetopole, pe baza declarațiunii de mai sus, s'a întâmplat numai luni înainte de amuș la tribunalul din Clușiu și am fost în cunoștință despre această revocare numai luni s'era după încheierea numărului precedent al foiei noastre. — Red.

romănesc. Favoritul său era *Jidanu Weisz Arpad*, pe care a voit să ni-l facă notar cu ori-ce preț.

Cu zile înainte acestu *Jidanu*, împreună cu cei de o lege cu el, au pus poporul la cea mai stranică probă de cumpere, ademenindu-l cu rachiu, țigări și bani. Judelui comunal din Tămășești, *Vasiliu Munteanu*, și judelui *Ionu Mărieșiu* din Băsesci, li-a oferit *Jidanu* pasurile de vite, ca adică acestea să le facă de aci încolo ei și totu venitul din ele să fi al lor, ba li-a oferit și considerabile sume de bani; lui *Ionu Mărieșiu*, în dimineața alegerii i-a pus *Jidanu*, în mână 100 fi. și în urmă 130 fi. numai să eșă înaintea Tămășenilor și Săliștenilor și să le spună, că Băsesțeni toți stau pre lângă *Weisz Arpad*, er ei numai încă la acel cas să între în Băsesci, de vor țin cu *Weisz*, la din contra le vor arăta lor Băsescenii. *Munteanu* și *Mărieșiu* însă, spre cea mai mare laudă a lor fiă dișu, n'au primit ofertul.

În ziua alegerii, totă ceta jidovăscă, nu numai cea din cerc, ci și cea din giur, a fost în talpi. *Jidani* plățiseră la unii, ca să aclameze în continuu, împreună cu ei, pe *Weisz*, voind astfel să-l facă notar prin aclamațiune.

Scumpul nostru popor, pus și de astă-dată la cea mai grea probă, s'a purtat foarte brav. Mai brav nici că se putea purta. Când fisalgăbirul anunță, ca candidați, pe favoritul său *Weisz Arpad* și lângă el pe *Maghiari Fogarasi* și *Varga Kálmán*, poporul nostru, ca dintr'o gură, a strigat: „Domnule solgăbiru. ne rugăm să ne pui în candidația și un Românu!” Fisalgăbirul *Kis* însă a dișu: „*La mine lezeș da drept la pe csinye sze punye la kándidacie, și io punye pe csinye vré*”. *Jidovimea* cu cei plățiți de ea a început să strige: „*Eljen Weisz Arpad*”.

Noi însă am cerut să se voteze și, ca să scăpăm de *Jidanu*, ne-am hotărît să votăm pentru *Varga Kálmán*. Toți membrii comunal români au fost de o părere afară de *Papü Ilie* a *Văsălichii*, *Papü George* (Ghiuriță) din Băsesci și *Andreică George* din Săliște, cari au votat pentru *Jidanu Weisz* și cari, precum se vorbește, au fost cumpărați de *Jidanu* cu bătură și cu câte 10 fi. de cap. Aceștia au fost oile cele riișe între noi. Rușine să le fiă! Tocmai când se dedeau voturile, fu prins un *Jidanu*, care băga bani în buzunarele membrilor, cari mergeau să voteze.

Der mituirile n'au folosit nimic. Dintre 34 de voturi, *Varga Kálmán* a obținut 26. er *Weisz Arpad* 8. astfel a reușit *Varga Kálmán*, rămânendu *Jidovii* opăriți și la față ca ceta.

Vrednici de totă lauda sunt membrii comunal români din tustrele comunele acestui cerc. Toți au fost cercetați de *Jidovii*, der nu s'au lasat a fi seduși de ei. Așa să se porțe întotdeauna și *Dumneșu* nu-i va părăsi pe ei. Bravi au fost apoi conducătorii poporului nostru, d-nii *Mihai Popü*, mare proprietar, *Teofilu Lemeny*, provisor, *Dionisiu Popü* mașinist, și *Ionu Chira* învățător din Băsesci, apoi d-lu *Ionu Popü* preot, *Vasiliu Munteanu*, vrednicul jude comunal, *Avramu Fogașiu*, învățător din Tămășești și *Teodoru Lengyelü*, preotul Săliștei. Unul dintre concurenții maghiari, cu numele *Fülöp Lajos*, admirându ținuta poporului nostru, a dișu, că a vădută multe alegeri, der ca asta de interesantă nici-odată, și că a vădută ce dreptate ni-se face nouă Românilor.

Așa s'a terminat această alegere. Fiindu-ne legate mâinile, mai bine, ca așa, n'am putut lucra.

Sentinela.

Un accident la forturile din București.

Pe când se făceau Vineri la forturile 5 și 6 dintre Ștefănesci și Afumați experiențe de tragere cu tunurile din cupole, încărcate cu ghiulele de sistem nou — dice „*Timpulü*” — s'a întâmplat un accident nenorocit.

Se trăseseră trei salve din tunuri încărcate cu câte trei ghiulele, din cari două

pe la cuirasa tunului și una prin față, acesta din urmă de o greutate de 91 kilograme.

Soldații dela cupola Nr. 5 încărcară tunurile și pentru a patra salvă, și se retraseră. În momentul următor se auți o detonatură, și fumul învâli cupola Nr. 5. Cei doi soldați și căprarul creșându, că s'a tras deja salva, se apropiară de tun spre a-l încărea din nou. Căprarul *Iancu Rubinu* se uită în gura tunului și vădându-l încărcat, creșu că ofițerii din cupolă au pus ghiulele și împreună cu soldații ridică ghiuleaua pentru încărcarea prin față, așteptându comanda pentru încărcare.

De odată se auți comanda „foc”. Caporalul și soldații voră să se plece, der nu o putară face cu destulă iuțelă. Ghiulele trecară, der praful de pușcă atinse pe toți trei. Caporalul *Iancu Rubinu* e grav rănit la obraz, soldatul *Ștefanu Onciu* fu ars pe obraz și pe corp și muri după două ore, er soldatul *Niță Militaru*, atinsu totu la obraz, e mai puțin grav rănit, der a surdit. Cei doi răniți au fost transportați la spitalul militar.

Accidentul a provenit din împrejurarea, că soldații dela cupola 5 nu observară, că focul se trăsesse din cupola Nr. 6, pentru că vântul dusese fumul și în jurul cupolei Nr. 5.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 18 Decembrie. Conferența clubului liberal de aseră a decis, ca la alegerea custodelui *Coronei*, ce se va face aci, să voteze pentru baronul *Radvanszky* — Deputații, cari stau afară de partide au decis aci, sub conducerea conțelui *Iuliu Szapary*, ca să formeze și pe viitor un grup deosebit și, păstrându independența punctului lor de vedere, să facă posibilă soluția situației de față politice incurcate.

Berlinu, 18 Decembrie. Parlamentul a început discușiunea proiectului de lege contra răsăririlor revoluționare. Nefindu de față membrii recerți, președintele a amănat consultările până la 8 Ianuarie. Socialiștii se bucură de acest rezultat.

Sofia, 18 Decembrie. Ministrul-președinte *Stoilov* a dat demisiunea întregului cabinet, care s'a și primit.

Budapesta, 19 Decembrie. Foia oficială publică sancționarea celor trei legi politice bisericesci. Mai departe demisiunea cerută de fișpanul *Rado* din comitatul *Vas* — *Wekerle* și *Lucaci* plăcă astădi la *Viena*, unde mâne și poimâne vor fi pertractări cu guvernul austriac în afacerea călei terate de Sud. — *Wekerle* va fi primit de *Majestatea Sa* în audiență spre a-i raporta asupra situației politice și spre a cere deciziunea monarhului. O deciziune definitivă se crede, că se va lua numai după anul nou.

Viena, 19 Decembrie. Ieri s'era a fost un prându la Curte din incidentul onomastice *Țarului*. Monarhul a ridicat un toast în sănătatea *Țarului*.

Parisü, 19 Decembrie. Camera a ales președinte pe radicalul *Brisson* cu 249 voturi. *Meliné* a primit 213 voturi. Alegerea lui *Brisson* a făcut reia impresiune în cercurile guvernului.

Roma, 19 Decembrie. Mulți deputați se depărtează încă mereu din capitală.

Sofia, 19 Decembrie. Până aseră principele n'a însărcinat pe nime cu formarea cabinetului.

Belgradü, 19 Decembrie: *Zancov* plăcă astădi la *Sofia*.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu**.
Redactor responsabil: **Gregoriu Maiorü**.

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Decembrie 1894.

Renta ung. de aur 4%	124.30
Renta de corone ung. 4%	97.95
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	127.56
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	102.40
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	125.—
Bonuri rurale ungare	97.25
Bonuri rurale croate-slavone	97.50
Imprim. ung. cu premii	157.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	142.75
Renta de hartie austr.	100.—
Renta de argint austr.	100.05
Renta de aur austr.	124.20
Losuri din 1860	153.25
Actii de-ale Banței austro-ungară	1043.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	395.80
Actii de-ale Banței ung. de credit.	487.—
Napoleonori	9.88
Mărfi imp. ger.	60.95
London (lire sterlinge)	124.30
Rente de corone austr.	99.80

Cursul pieței Brașov.

Din 19 Decembrie 1894.

Banote rom. Cump.	9.77	Vând.	9.80
Argint român. Cump.	9.70	Vând.	9.75
Napoleon-d'ori Cump.	9.84	Vând.	9.87
Galbeni Cump.	5.82	Vând.	5.87
Ruble rusești Cump.	133. 1/2	Vând.	134. 1/2
Lire turcești Cump.	11.15	Vând.	—
Mărfi germane Cump.	60.20	Vând.	60.85
Seris. fond. Albina 5%	100.75	Vând.	101.52

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

BUMBACU de umplut
plapome cu 45 cr. klgr.

și alte calități mai bune, cu prețuri foarte reduse, se capătă la D-nii

Spuderca & Temesvári
Brașov, str. Vămii Nr. 6.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Sz. 8197—1894 tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Demján Simon végrehajthatónak Negusi Miklós hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 117 frt. 45 kr. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő és fekvő a brassói 2307 sz. tjkvben foglalt 2213/2 hrsz. fekvőre 840 frt, a 2214 hrsz. fekvőre 2 frt, a 11731 hrsz. fekvőre 48 frt, a 11732 hrsz. fekvőre 8 frt, a 12818 hrsz. fekvőre 38 frt, a 15206 hrsz. fekvőre 76 frt, a 15207 hrsz. fekvőre 37 frt és a 21793 hrsz. fekvőre 18 frt. összesen 1067 frtban, ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1894 évi Decembris hó 31-ik napján d. e. 9 órakor** a tlkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. § ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 § sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1894. évi October hó 11-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz. 9380—1894. tlkvi

Arverési póthirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Demján Simon brassói lakos végrehajthatónak Negusi Miklós hagyatéka végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében az 1894 évi October hó 11-én 8197—1894 tlkvi szám a. árverési hirdetmény olyképp igazgatik ki, hogy a végrehajtási árverés a brassói 2307 sz. tjkvben foglalt 2213/2 hrsz. fekvőre azon hozzáadással rendeltetik el pótlólag, miszerint a C. a. ezen fekvőre Molendák Paraschiva javára bekebelezett élethossziglani lakási és haszonélvezetijog érintetlen hagyatik.

Ennek folytán az 1894 évi Decembris hó 31-ik napján megtartandó árverésen, az árverés alá bocsátott fennebb megjelölt fekvő a Molendák Paraschiva javára bekebelezett élethossziglani lakási és haszonélvezetijog érintetlen hagyásával adatik el!

Brassó, 1894 November hó 19-én.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Dräxler,
egyes bíró.**Am cumpărată****„FILIALA“**fabricii de împletituri și tricotate (M. Vogelsang)
Strada Porții Nr. 21.

cu condiții favorabile, că pct. satisfacă On. clientelă în tota privința, avându Depoul și toate articolele ce se lucră în fabrică.

Oferu p. t. publicu spre cumpărare **ciorapi, mânuși, gamăse, veste, bonete, fuste** și alte mărfuri împletite, de calitate foarte bună, și **asortimentu multu mai mare, ca până acuma, cu prețuri moderate.**Recomandă cu deosebire **cămăși și pantaloni de lână**, pentru ambele sexe, cum și depoul meu de nou aranjat, în mărunțușuri; precum: **lânuri de împletit și cusut, bumbace, albe și colorate, ață, mătase, copcii, panglice, balene, ace** de tot felul etc.

Comande și reparaturi de împletituri se execută prompt și ieftin.

Cu tota stima:

Georg Foith.

5673-3

PREȚURİ FIXE!

Pentru a obține o trecere mai mare și a oferi P. T. publicu tot deauna novități, sunt decisu a vinde de aci înainte

Juvel, obiecte de aur, de argint, argintu de China, orologe, cu prețuri multu mai ieftine, ca până acuma. Invită cu tota onorea pe onorat. publicu a visita **magazia mea foarte bogat și asortată.**Tot-odată atragă atenția și asupra **atelierului de reparaturi.**

Cu tota stima:

Adolf Resch.

Numai cu bani gata.

Bun și ieftin!

Calendarul

revistei „LUMEA ILUSTRATĂ“

pe anul 1895

a apărut deja.

Mai multu cetitori știu, că Calendarul nostru din anul trecut n'a putut fi espedat la adresa d-lor, deși au făcutu comandele necesare, pe motivul că ediția ni-s'a epuizat, chiar după o lună dela aparițiunea, sa și acestu succesu se datorește faptului, că nici un altu calendar n'a avut un număr mai mare de ilustrațiuni; n'a fostu atât de elegantu, și nici n'a avut materiă mai bogată și mai variată.

Următorii domni: Petre Costea, preot, Ruda; Iosif Stănescu, Győr Vászárhely; Georgiu Talbur; Bogdan Sebeșanu; Antoniu Băliban, preot Unimătu; Dumătriu Moldovanu, Căcova; Alexandru Mureșianu, Lugoj, care ne-au comandat în anul trecut calendaru și n'au cerut banii îndesetă sunt rugați prin această a ne face cunoscutu, dacă doresc să le trimitem în schimbul baniloru trimiș calendaru pe anul 1895, totodată să ne indice și adresa lor din nou.

Calendarul „LUMEA ILUSTRATĂ“ pe anul 1895 e foarte multu augmentat și îmbunătățit în toate privințele, și nu costă decât **66 cr.** (Domni, care ni-au trimis bani în anul trecut nu trebuie să facă nici un adaus).

Numărul ilustrațiilor din Calendaru e de 90, între care mai multe reproducțiuni artistice după tablourile cele mai vestite.

Între altele sunt portretele d-lor Pache Ionescu, Dimitrie Sturdza, Titu Maiorescu, V. A. Urechiă, președintele Ligii culturale, B. P. Hașdeu, Gr. Tocilescu, Anton Naam, Lazaru Șăineanu, I. Russu Șirianu, Sadi Carnot, I. Neștescu, Dr. Max, Casimir-Perier etc. etc.

Afară de ilustrațiuni e o materie de cele mai variate; mai multe poezii, novele, schițe etc. semnate de penele cele mai însemnate din țără. În specialu vom atrage atențiunea cetitorilor asupra novej d-lui V. A. Urechiă, venerabilul profesor universitar, și asupra novej „Foc și Cenușe“, datorită d-nei Constanța Al. I. Hodoșu.

Afară de acestea mai e un număr mare de poezii ilustrate, novele ilustrate și o parte umoristică (erăși ilustrate) din cele mai variate și hazlii.

Partea pur calendaristică, însoțită de notițe astronomice și cosmografice, nu are nevoie, credem, de nici o reclamă, atât de bine și dezvoltată sunt lucrute.

Pentru a veni în ajutorul d-lor librari facem cunoscutu, că exemplare din calendarul nostru se află depuse spre vânzare la domni: S. Beusinger, Viena; E. O. Jahn, Leipzig; August Brestinger, Stuttgart; I. Rubinstein, Budapesta; Institut Tipografic în Sibiu; N. I. Ciureu Brașov.

Cu stimă

IGNATZ HERZ,

București (Hotel de France)

AVISU!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face ori și când dela 1-ma și 15 a fie-carei luni.

Domni abonati să binevoiască a arăta în deosebi, când ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domni, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa murit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Tra